

den mellem partierne, men vi skal jo også have noget konstruktivt med herfra i dag. Og når hr. Ole Sohn bliver ved med at tale om alle de her kontrolforanstaltninger, der er derude i kommunerne, og bureaukratiet og sådan, så kunne jeg godt tænke mig at høre sådan for det videre forløb, og måske kunne vi få en god idé med herfra: Hvad er det egentlig konkret for ting, som vi skal have afskaffet?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Man kunne f.eks. starte med at lytte til den henvendelse, der er kommet fra Dansk Socialrådgiverforening, som har dokumenteret, at de socialrådgivere, som arbejder i jobcentrene med den primære opgave at knytte ledige hænder til hungrende virksomheder, bruger 1 time og 20 minutter på deres primære opgave og over 6 timer på at imødekomme beskæftigelsesministerens og regeringens ønske om kontrol på kontrol på kontrol på kontrol. Her er der en oplagt mulighed, og det er sådan set bare at gå i gang.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jobcentrene hører hjemme på beskæftigelsesområdet, men det er jo kommuneøkonomiforhandlingerne, der er omdrejningspunktet i dag, og hvilke kontrolforanstaltninger kan vi afskaffe i kommunerne?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu nævnte jeg jobcentrene som et eksempel, fordi regeringen partout har villet have arbejdsformidlingen, altså jobcentrene, over i kommunerne, så det er sådan set en kommunal opgave. Men man kunne også have taget folkeskolen, som jeg nævnte i mit oplæg, og man kunne have taget social- og sundhedsassistenterne og det minuttyranni, deres arbejde er præget af. Jeg tror sådan set ikke, man kan finde et eneste sted i den offentlige sektor, der har med omsorg at gøre, som ikke i den grad bliver overdyngt af den ene bureaukratiske foranstaltning efter den anden fra denne regerings side – ikke et eneste sted.

Det er jo klart, at regeringen ønsker at konkurrenceudsætte, og derfor skal alt måles, alt skal gøres millimeterretfærdigt op, og det gør, at folk ikke kan tage vare på den primære opgave, som er at tage vare på de ældre, som har behov

for omsorg, og tage vare på børnene, som har behov for undervisning, fordi der skal laves de kontrolforanstaltninger. Det er lidt fantastisk, at regeringen tror, at den i længden kan blive ved med at snakke om det lokale selvstyre, tillid til kommunerne, frihed og rummelighed, for medarbejderne i og brugerne af den offentlige sektor mærker jo resultaterne og konsekvenserne af regeringens politik.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Det, vi diskuterer i debatten i dag, er jo helt grundlæggende, hvad det er for et samfund, vi ønsker at have i fremtiden.

Regeringen har lagt en klar strategi. Beskæftigelsesministeren og andre har tidligere meldt ud, at de ønsker, at det private forbrug skal stige langt mere end det offentlige forbrug, for så bliver der skabt et nyt Danmark, som beskæftigelsesministeren har formuleret det. Regeringen forsøgte i flere år at argumentere for denne strategi ved at sige, at der ikke var råd til velfærd, men i Enhedslisten troede vi ikke på regeringen, når den sagde, at der ikke var råd til velfærd, så vi regnede på det, og for et par år siden fremlagde vi et forslag til finanslov, der viste, at der var rigelig råd til velfærd.

Nu siger regeringen så, at der ikke er hænder nok til at løfte velfærdsopgaverne i fremtiden. Vi tror stadig ikke på regeringen, og derfor har vi kigget på tallene for, hvor mange der i dag er uden for arbejdsmarkedet, og har fremlagt en plan, som viser, at der er hænder nok. Man kan gå ind på vores hjemmeside og finde planen, som viser, at der faktisk er mennesker nok i dette land til at erstatte de 200.000 offentligt ansatte, der går på pension og efterløn i løbet af de kommende 10 år, og at der kan ansættes yderligere 100.000, som er det antal vi mener er nødvendigt, hvis der skal kunne skabes nogle arbejdsvilkår, der gør, at folk ikke bliver slidt ned så hurtigt, at de forlader den offentlige sektor eller slet ikke kan holde til at arbejde i den og derfor slet ikke vil derind.

Vi tror, at det fuldstændig afgørende spørgsmål i disse år er: Hvordan sikrer vi, at vi får mennesker nok til at arbejde i den offentlige sektor? Det spørgsmål har vi rejst flere gange her i Folketinget, men regeringen er indtil nu ikke